

Slutt å leke ^{HA} gjemsel på ^{5/12-91} skattebetalernes regning

En innsender skriver i lokalavisene — sikkert i beste mening — om død og krig og farer som angivelig truer innvandrerne til Norge i deres hjemland. Når slike uttalelser skal vurderes, bør det huskes at bare noen få prosent av de som påberoper seg å være politisk forfulgt og i virkelig fare for oppholdstillatelse (asyl) som politiske flyktninger. De aller fleste innvandrerne som oppholder seg lovlig i landet, har fått oppholdstillatelse på det som kalles humanitært grunnlag. Det betyr at man enten synes synd på dem, eller kan føle seg presset, som tilfellet var med PLO-rømlingene da de fikk oppholdstillatelse på humanitært grunnlag. Men man har ikke funnet at de er i livsfare i landet de kom fra.

En annen sak er at FN's høykommissær for flyktninger vanligvis ikke har godtatt deserterring som grunn til asyl. Finland sender baltre som har stukket av fra sovjetisk militærtjeneste hjem igjen. Slik det hendte at Sverige sendte tyske desertører tilbake under krigen.

I en lokalavis skriver en journalist om «pensjonisten og utlendingen», om nordmannen som ikke fikk tilbake utlegget på bandasje og som møtte en utlending som bladde opp tolv hundre kroner han hadde fått på samme sosialkontor. Journalisten — sikkert stadig i beste mening — har et innlegg som går ut på at en innvandrere ikke får mer enn hva man på linje med nordmenn regner som et minstemål av inntekter. Han utelater enkelte viktige ting. Man bør f. eks. huske at kommuner kjøper/skaffer bolig til innvandrere. (Vang kjøpte nylig et hus til 800.000 kroner). Flybo, som det het dengang (boligselskap for flyktninger) kjøpte tre firemannsboliger for innvandrere i Hamar. Nå skjer stor oppussing og utbedring av boli-

gene. Hvem betaler?

Hvem betalte flybillettene (og jernbanebillettene) da en afrikaner-familie langt oppe i dalen fikk hentet sin barn i to omganger til Norge? Når en uføretrygdet innvandrer med fem barn har samme krav på trygder uten å ha vært med på å betale nevneverdig skatt og trygdeavgift, reagerer alminnelige folk. Særlig arbeidsløse, og unge som har måttet gå fra huset sitt. Alle vet at innvandrere får hjelp til klær og utstyr til seg selv og huset/leiligheten. Ikke noe sosialkontor har råd til slik service til nordmenn. Kommunene har ikke mange sosialeiligheter. Om noen.

Når innvandrere kan få etter seg resten av familien ved såkalt familiejenforening, eller de kan sende ungene hjem igjen til skole i hjemlandet, eller kan reise hjem igjen på ferie, da er de ikke flyktninger. Da er de velferdssøkende innvandrere — tross loven om innvandringsstopp.

Landet har simpelthen ikke råd til å bruke skattepenger på denne måten. Det er slett ikke rettferdig overfor våre egne landsmenn, og det er på sikt direkte uheldig. Nå må vi slutte å leke gjemsel med disse tingene. Ellers vil fattige land med stort fødselsoverskudd fortsatt benytte seg av Olas dumsnillhet og velferdssystem.

Anton Olstad.

100983